fotbal

DIALOG DE VACANȚĂ CU MIRCEA SANDU

„TOT MAI CRED ÎNTR-O CLASARE FRUNTAȘĂ A ECHIPEI NOASTRE"

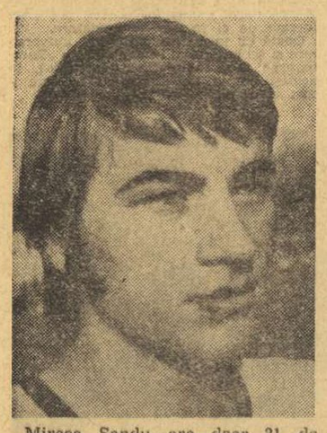

Mircea Sandu are doar 21 de ani. Nu a depășit deci hotarul acela peste care începe tărîmul maturității depline. Are neastîmpăr în priviri și o insuflețire juvenilă. Nu ascunde și o anumită conștiință a valorii sale, parafată de cele două selecționări în echipa națională. L-am găsit deunăzi la Herculane, unde își petrece o parte din vacanță.

— Practic, ce faci aici, Mircea Sandu ?

— Mă „repar". O entorsă de ligamente m-a îndepărtat, în tur, de forma cea mai bună. Acum, cînd mă cufund, cotidian, în bazinul cu ape sulfuroase, îmi place să-mi închipui că fiecare „ședință" înseamnă o zi mai puțin în distanța de timp care mă separă de refacerea completă.

— Ai declarat, înaintea campionatului, că Sportul studențesc va termina competiția în prima jumătate a clasamentului. Îți menții optimismul ?

— Desigur, deși poziția noastră actuală nu este conformă cu supoziția mea. Dar am convingerea că pregătirea de iarnă va reconsolida condiția fizică a echipei, excelentă cîndva, armă specifică a Sportului studențesc. Pe fondul acesta se va putea cristaliza și o tactică adecvată, care a fost uneori șubredă în turul campionatului. Firește, nu este un secret ce vă relatez și explicația rezidă în faptul că echipa noastră a fost preluată din mers de altă conducere tehnică, care în virtutea unei legi naturale a adus cu ea o nouă concepție și o nouă mentalitate. „Sportul" ar putea, de altfel, să vizeze succese mai prestigioase, dacă ar putea planta doi jucători care astăzi lipsesc: un mijlocaș-coordonator și o extremă „de meserie".

— Ai jucat pînă la această vîrstă, să convenim, relativ fragedă, timp de un an de zile pe postul de fundaș central. Sarcină insolită, pentru un atacant cu calități demonstrate de golgeter. Ce a însemnat această experiență în „cariera" dumitale?

— Retragerea mea în liniile din spate a fost, bineînțeles, conjuncturală. Nu m-am conformat fenomenului cu mare plăcere. Am simțit atunci, ce cred că poate simți un pilot de bob transferat pe locul din spate, al frînarului. În fine, a trecut, și, dacă mă gîndesc bine, nu mi-a prins rău. Mi-a sporit prețuirea pentru deposedare, am căpătat o anume dezinvoltură în careurile adverse, intuiesc mai spontan manevrele fundașilor ; mă simt ca... acasă.

— Ai debutat în meciul cu Franța, cînd evoluai în „B". Doar Lucescu, se pare, în acești ani, a reușit această performanță. Ai revenit între tricolori în ultimul meci al sezonului, împotriva Finlandei. În mod neoficial, poți fi considerat, deci, un „om de lot". Ce aștepți de la sezonul internațional care vine ?

— Echipa reprezentativă suferă mutații pe toate planurile. Mai conservatoare, mai închistată, în perioada meciului cu Franța, nu m-a primit atunci — am avut impresia — cu brațele deschise. La meciul cu Finlanda, atmosfera era alta. Și am înțeles că lotul național are puțină nevoie de mine și m-am angajat în sinea mea să îndreptățesc această onoare printr-o pregătire și comportare exemplare.

Ion CUPEN

JUNIORII NOȘTRI S-AU ÎNTORS DIN TURNEUL EFECTUAT ÎN TURCIA

Între 21 și 26 decembrie, **selecționata noastră de juniori** a efectuat un turneu de trei jocuri în Turcia. Simbătă 22 decembrie a evoluat la **Adana** în compania reprezentativei similare a țării gazdă. Meciul s-a terminat la egalitate : 0—0.

În a doua partidă, disputată la **Mersin**, la 25 decembrie, tinerii fotbaliști turci au reușit să cîștige cu 1—0 printr-un gol marcat de Faruh, o mare speranță a fotbalului turc.

Între timp, tot la Mersin (23 decembrie) s-a mai disputat o partidă, echipa noastră jucînd, sub denumirea de selecționata Bucureștiului, cu o reprezentativă locală de juniori. Scor final 2—2. **Grosu** și **Vrinceanu** au marcat golurile formației noastre. Pe parcursul turneului a fost folosită următoarea formație : **Moraru (Lung) — Cotigă, Agiu, Filler, Elisei — Solomon, Hurloi — Dragu (Surenghin, Popa), Dragnea, Grosu** și **Vrinceanu.**

GOLURILE — DAR ȘI PLINUL NOSTRU SUFLETESC

Pălit de una din acele idei care țin de „nevastă-mea iscoditoarea de vrăji" — dragul nostru Țopescu ne-a oferit la sfîrșit de an, drept curcan, un montaj enorm de goluri marcate de-a lungul lui '73, 100 de goluri în 90 minute, și o altă sută în alte 90 de minute. Să leșini de plăcere ! Și — brusc — să amețești ! Și — din cînd în cînd — să te plictisești ? A fost și este o nebunie : să știi că fiecare fază se termină cu un gol — e minunat și încet-încet, ca în basme, moțăitor. Eu aș fi împărțit retrospectiva în două : 45 de minute — cele mai frumoase goluri, 45 de minute — cele mai uluitoare ratări.

Căci „gol" fără ratare, nu se există. Și a uita ratările — incredibile, sfîșietoare, turtitoare, strigătoare la cer — înseamnă a te uita la fotbal degeaba.

Cel mai frumos gol al anului — zicea Țopescu — a fost acela al lui Heynkess în meciul lui Borussia cu Liverpool. Parcă mai poți să știi ? Dar golul lui Claramunt din returul Spaniei cu Grecia, ce avea ? Spaima lumii... Și cîte și mai cîte !

Totuși, mă întorc la sfîrșit de an și privind acest curcan mă întreb : dar ratările de care am avut parte, atît pe plan intern și cît pe plan mondial ? Dar penaltyul acela din Derby Country — Juventus, la 0—0, în retur, după executarea căruia englezul acela n-a fost executat — și rămîi pironit : jucător englez, de echipă campioană, și să tragă prost, în tăcerea unui stadion ! Îți vine să urli : și atunci cu Neagu, ce aveți ? N-avem nimic și nu urlu : mie — ratatorii îmi sînt la fel de dragi ca marcatorii. Sau — ca să vorbim tot de alții, umblînd cu apropoul — cîte a ratat Leeds cu Sunderland, în finala Cupei ! Trebuie să ajungem la înțelepciunea de a socoti că plinul nu merge decît cu golul, iar golul e indestructibil legat de ratare. Din această înțelepciune — să extragem urări de bine pentru inimile noastre, pentru crainicii-comentatori, pentru corzile lor vocale, pentru copilașii din jurul nostru, pentru mobilele din casele noastre, pentru nervii noștri, pentru aparatul nostru respirator, pentru echilibrul nostru uman...

Să cîntăm, desigur, golul — care rămîne filozofia supremă a fotbalului și a asociațiilor sale, care asociații se știe de către fiecare cît de departe merg : pînă și în pînzele albe.

Dar să și revenim la melodia de mai sus — marcatorii nu sînt mai presus decît ratatorii, care și ei sînt oameni, și ei sînt supuși legilor imanente ale naturii și ei merită toate felicitările noastre la sfîrșit de an, căci și ei ne-au făcut să murim și să înviem, duminicul. Credeți-mă, nu vreau să fac pe paradoxalul, nu vreau să cer milă pentru o întreagă și glorioasă falangă care se întinde de la Clark pînă la Neagu și Florică Voinea — falangă incorporînd din cînd în cînd și pe Pele, și pe Gerd Müller și pe Cruyff, — cer doar ca în anul '74, pentru binele nostru, și pentru binele fotbalului, ca și al tenisului, ca și al baschetului, ca și al tuturor jocurilor care ne încîntă și cu care ne jucăm de-a v-ați ascunselea, și de-a hoții și vardiștii, și de-a uliii și porumbeii, și de-a regina pe pași, și de-a mama și tata, căci toate sporturile — joc sînt și din joacă derivă, cer înțelegere, pace, armonie, bună cuviință, bună știință și, mai ales, bună dispoziție.

Nu cred că cer prea mult ! Nu cred că sînt deplasat cerînd oamenie pentru toți cei care coborînd în arenă cu gîndul de a marca, nu marchează, nu egalează, nu finalizează, dîndu-ne lacrimi în ochi și făcîndu-ne să ne dăm cu pumnii în cap. Să fim mîndri de un gol, să nu fim nedemni cînd trăim catastrofa unui autogol. Să fim plini, bogați pe dinăuntru, să extragem din acest prea plin sufletesc — hrănit din pase precise și case la adversar, din șuturi imparabile și șuturi care trec milimetric pe lîngă poartă, din veselia victoriei, dar și din durerea ratărilor, tot ce se poate extrage pentru a fi cît mai mintoși, cît mai frumoși, cît mai sănătoși, cît mai mustoși, cît mai hazoși — deloc bolicoși, deloc cîrpănoși, deloc ticăloși, deloc păcătoși. Nu aduc argumente extrasportive precum că în lume există și nenorociri mai mari decît ratarea unui penalty. Nu ! Nenorocirile lumii sînt nenorocirile lumii, încă în vigoare, rațiunea sportului rămîne aceea nu de a participa la ele, ci de a le îmblînzi, de a le atenua, de a le mai domoli prin bunătate și generozitate. Ruga mea rămîne strict sportivă : slăvit fie golul, slăvit fie și cel care cade la un metru de poartă, fără puterea de a mai ochi în colțul lung, fiindcă nu mai are putere...

Și slăvit fie poporul nebun și măreț de spectatori, slavă popoarelor de microbiști de pe toate meridianele care văd și fac din sport una din minunile nedisperate ale unei lumi care merită o soartă mai bună fie și doar pentru c-a inventat, pe lîngă foc și roată, mingea !

BELPHEGOR

TELE Cronica

Din viața secțiilor celui de-al treilea eșalon: **UNIREA IAȘI**

ASPIRAȚII ÎNDREPTĂȚITE LA PROMOVAREA ÎN „B"

Divizionara C, **UNIREA IAȘI** — pretendentă la primul loc al seriei I și cu mari șanse de a se număra, din toamna viitoare, printre echipele ce se vor alătura la startul Diviziei B — este reprezentanta întreprinderii metalurgice cu același nume, o uzină tînără, mereu fruntașă pe ramură, în cadrul căreia tot ceea ce se face poartă amprenta abnegației, a seriozității. Și aici, ca aproape peste tot, fotbalul atîrnă greu în balanța preocupărilor de ordin sportiv. „Ochii" uzinei urmăresc cu cea mai mare atenție, cu dragoste, și emoție în același timp, evoluția echipei proprii, frumoasa și tentativă de a bate cu hotărîre la poarta promovării. „Iașul, marele nostru oraș — ne spunea, recent, ing. **Eugen Avram**, secretarul comitetului de partid din uzină — are nevoie de o echipă în „B". Pentru că, foarte mulți din tinerii jucători buni, care nu-și găsesc un loc la Politehnica, pleacă în alte părți. Divizia C oferindu-le prea puține satisfacții sportive. Pînă și de la noi, de la Unirea, au plecat cîțiva. Așa stînd lucrurile, am hotărît să oferim toate condițiile necesare echipei noastre pentru ca ea să poată promova"...

Sigur că Iașului nu-i strică și o formație în eșalonul secund, în cadrul căreia să fie rodate multe din elementele de perspectivă, multe din speranțele fotbalului ieșean. Așa au gîndit, așa gîndesc și azi oameni ca ing. **Mihai Vatavu** (directorul uzinei), **Dumitru Ungureanu** (economist), **Titus Hen** (șeful secției mecanică) și încă mulți alții. Și pe sprijinul convergent, Unirea a început să-și construiască primele ei succese, acumulările care să-i permită apoi saltul pe o treaptă superioară.

În toamna lui '73, reprezentanta uzinei metalurgice ieșene a jucat destul de bine, numărîndu-se, mereu, printre fruntașe, conducînd de cîteva ori chiar plutonul. La încheierea turului, Unirea ocupă poziția a doua, la egalitate de puncte cu liderul, A.S.A. Cîmpulung Moldovenesc. În primăvară se va da, însă, bătălia decisivă pe care echipa ieșeană speră s-o cîștige, deoarece... „Avem condiții materiale bune — afirmă Mihai Cocea, președintele asociației — sîntem tot timpul sprijiniți de conducerea uzinei noastre, orașul ne ajută, clubul Politehnica de asemenea, cu acesta fiind în strînse relații de colaborare, în special cu centrul de copii și juniori. Mai pot fi adăugate, apoi, ca argumente principale, tinerețea, ambiția și disciplina echipei noastre. Cred că Unirea este cea mai tînără echipă din Divizia C. În lot se află trei jucători de 17 ani (Sălăjan, Onică și Niculăies), alți trei de 19 ani (Popa, Arhip și Hanceriuc — fratele fundașului de la Politehnica), iar ceilalți, majoritatea, nu depășesc 24 de ani (Chihaia, Chirilă, Ichim, Ursuleac, Caratașu, Munteanu, Moșulică, Scintei). Cu toții manifestă o puternică dorință de afirmare și, nu pot să nu remarc, disciplină în joc și la locul lor de muncă, fiind salariați ai uzinei, înconjurați de stimă și respect. De altfel, la cei care n-au înțeles să se încadreze într-o astfel de disciplină — am avut și asemenea cazuri (Moruzi, Mihăilă) — s-a renunțat, chiar dacă erau jucători buni".

Despre tinerețea Unirii, despre coeziunea sufletească dintre jucători, realizată ca urmare a unor măsuri chibzuite, despre ce-a fost în tur, dar — îndeosebi — despre ce se speră în partea a doua a campionatului ne-au vorbit și antrenorii Constantin Laurențiu și Constantin Harasim. Am înțeles din afirmațiile lor că există, la toate nivelurile, preocupări permanente pentru crearea unor condiții bune de pregătire și joc ; că Iașul își dorește, într-adevăr, o echipă în Divizia B, bineînțeles alta decît... Politehnica din A ; că primăvara lui '74 va însemna un sezon încărcat de examene grele, un mare hop peste care Unirea va încerca să... sară cu hotărîre pentru a realiza saltul-promovare.

Laurențiu DUMITRESCU

LARGĂ ARIE DE RĂSPÎNDIRE A FOTBALULUI ÎN JUDEȚUL CONSTANȚA

Echipa de fotbal F.C. Constanța a fost, fără îndoială, revelația turului Diviziei A, fiindcă a acumulat punctele necesare unei adevărate performere. Dar fotbalul dobrogean nu se reduce doar la reprezentanta sa în prima scenă.

În județul Constanța activează nu mai puțin de 18 echipe din campionatul județean, răspîndite atît în centrele industrializate, cît și în cele agricole și 30 de echipe în campionatul zonal (14 în prima serie și 16 în a doua).

Prim-vicepreședintele C.J.E.F.S. Constanța, **Dumitru Ivan** și cei doi vicepreședinți, Dumitru Panait și Gh. Răuță au dat acestei baze de masă noi forme de organizare, menite să canalizeze forțele tuturor centrelor urbane și rurale. Așa se explică faptul că în afara echipelor din municipiul Constanța (**C.F.R., S.B.C., I.T.C. Transporturi, Petrolul**), au luat startul și echipele **Dunărea, Cernavodă, Viitorul Cobadin, Eforie, Metalul, I.L.** și **C.F.R. Medgidia, Recolta Negru Vodă, Murfatlar, Chimia Năvodari, Victoria Saligny, Știința Poarta Albă, Unirea Chirnogi, Victoria Techirghiol.** Iar în campionatul republican de juniori, în afara celor trei echipe ale lui F.C. Constanța participă alte trei sub egida Portului Constanța, și cîte una a Științei, Electricii și Voinței Constanța, I.M.U. și Cimentul Medgidia.

Cele două serii ale campionatului zonal cuprind echipele : **Tractorul Năvodari, I.M.T. Constanța, Litoral Corbu, Pescarul Hîrșova, Mobila Constanța, Neptun Mangalia, Constructorul Hidrotehnica, Energetica, P.T.T.R.** și **Energia** (toți din Constanța), **Farul Tuzla, „23 August".** Tot din seria I face parte și o echipă cu profil ieșit din comun : aceea a surdo-muților, care poartă numele simbolic **Tăcerea.**

O comisie orășenească funcționează la Medgidia, organizînd seria a II-a a campionatului zonal, cu următoarele echipe : **Victoria** (echipa Comerțul), **Minerul** și **Progresul Medgidia, Dunărea Poarta Albă, Voința** și **Autobuzul Vadul lui Traian, Recolta Peștera, Ideal Cernavoda,** echipele **Victoria** din comunele **Mihai Viteazul, Cuza Vodă** și **Satul Nou, Scînteia Nisipuri, Spicul Tarevardi.**

Sînt omologate nu mai puțin de 16 terenuri în campionatul județean și 18 în campionatul zonal, iar echipele sînt dotate cu materialele sportive de care au nevoie. Numeroși jucători recrutați dintre tractoriști, colectiviști și elevi s-au impus în județ: **Mihai Andrei** și **Eugen Lăscărache** (de la C.F.R. Constanța), **Abibula Tungeai** (I.T. Constanța), **Tudor Trandafir** (C.F.R. Medgidia), **Vasile Bafani** (I.I.L. Medgidia), **Vasile Canetti** (Dunărea Cernavoda), **Mihai Tașu** și **Cornel Chiriac** (Viitorul Cobadin).

Județul Constanța nu duce lipsă nici de... echipe feminine de fotbal (ca Victoria Constanța, pregătită de Gh. Carmaș), nici de antrenori buni și noi chiar de arbitri, ca **F. Ambruș** care conduce partide din Divizia C.

C.J.E.F.S. Constanța și secția de învățămînt dau o mare atenție și fotbalului școlar, organizînd numeroase competiții : **Cupa primăverii, Campionatul școlilor generale, al liceelor și al școlilor profesionale.**

De asemenea, se organizează **competiții în unitățile economice** (meciuri inter-echipele diverselor secții și ateliere), **toate concurînd la lărgirea ariei de răspîndire a fotbalului în municipiul și județul Constanța.**

D. MORARU-SLAVNA

Între 11 și 18 februarie

TURNEUL UNIVERSITĂȚII CRAIOVA ÎN LIBAN

Așa cum am mai anunțat în cadrul pregătirilor pentru noul sezon competițional unele dintre echipele noastre divizionare vor întreprinde turnee peste hotare, de verificare a potențialului, în care vor susține o serie de partide amicale, în compania unor formații din țările respective.

Dintre cluburile care au deja perfectate turnee face parte și **Universitatea Craiova,** lidera campionatului. Studenții craioveni vor juca, între **11 și 18 februarie în Liban.** De asemenea, se duc, în momentul de față, tratative pentru perfectarea unor meciuri și în **Kuweit.**

„CUPA TINERETULUI"

În lipsa zăpezii, șahul ține „capul de afiș" al „Cupei tineretului". Iată o imagine de la întrecerile organizate recent de clubul „Voința" din Capitală. Foto : I. MIHAICA

(Urmare din pag. 1)

pre pasiunea pentru sport și turism a tinerilor.

— Avem un mare număr de utecriști care, la sfîrșitul fiecărei săptămîni, participă la excursiile organizate de comisia noastră sportivă pe Valea Prahovei. Mă gîndesc că nu ar fi rău ca împreună cu aceștia să fie și cîte un reprezentant al clubului sportiv Metalul și acolo să aibă loc concursuri în cadrul „Cupei Tineretului". De asemenea, tenis de masă sau șah, la Casa de cultură. Ca să nu mai vorbim despre schi sau săniuțe, sporturi specifice așezărilor montane unde sîntem găzduiți. Cred că ar fi bine dacă cineva — și cînd spun cineva mă refer la tovarășii de la club — ne-ar însoți și ar dovedi spirit de organizare.

D. DUMITRESCU

CURTEA DE ARGEȘ. La Liceul agricol din localitate se află în plină desfășurare etapa pe clasă la tenis de masă și șah (această din urmă disciplină fiind introdusă în programul ediției de iarnă din inițiativa organizatorilor). La întreceri participă peste 500 de elevi și eleve, din toate cele 24 de clase ale școlii. Se remarcă, printr-o largă participare și o frumoasă comportare, reprezentanții anilor II (veterinară), III (zootehnie), III-B (horticultură) și I—II de la Școala profesională de tîmplari.

Sînt terminate, de asemenea, pregătirile pentru participarea la sporturile de iarnă. Din fondurile școlilor au fost cumpărate 30 de perechi de schiuri și 8 săniuțe. S-au luat măsuri pentru ca în atelierele școlii să fie confecționate, prin muncă patriotică, încă 15—20 de săniuțe.

Emanoil STERESCU — coresp.

UN PATINOAR ÎȘI AȘTEAPTĂ VIZITATORII...

La Predeal, prin grija edililor locali în frunte cu tovarășii Nicolae Rozarea și Valeriu Luca, a fost dat în folosință (nu cu puține eforturi materiale) un frumos patinoar. Se află foarte aproape de centrul acestei frumoase așezări de munte, între hotelul „Carmen" și clădirea Liceului experimental de schi. Un patrulater de gheață cu o suprafață de aproape 160 de metri își așteaptă zilnic beneficiarii. Invitația la patinaj în Predeal este cu atît mai tentantă cu cît accesul pe luciul gheții este facilitat de poziția patinoarului. Și totuși...

...26 decembrie, orele 10,30. Pe patinoarul din Predeal — liniște. O liniște nefirească. Doar trei, patru copii încearcă primele piruete. Așteptăm mai bine de o jumătate de oră în speranța că, treptat, copiii și tinerii veniți în stațiune cu prilejul vacanței de iarnă, ca și cei din localitate își vor face apariția. Așteptarea s-a dovedit a fi zadarnică. Lîngă cei trei, patru mici patinatori aflați pe gheață n-au mai apărut alții...

Aceasta, în timp ce Predealul mișuna, la acea oră din zi, de copii și tineret, izolați sau în grupuri. O forfotă fără rost pe stradă, timp efectiv irosit, în timp ce frumosul patinoar era ocolit. Este, oare, firesc ? Pe nimeni dintre cei care însoțesc elevii în vacanță, de regulă învățători și profesori, nu-i interesează ca această importantă masă de tineri să-și petreacă într-un mod cît mai util zilele la Predeal ?

Păcat de bunele intenții ale gospodarilor din această stațiune montană care, iată, nu găsesc, în toate ocaziile înțelegerea micilor vizitatori !

ÎNTR-O ȘCOALĂ MODERNĂ

(Urmare din pag. 1)

tul în școală înseamnă aproape totul în sportul nostru. Trebuie să admitem că activitatea sportivă la sate și în întreprinderi este în primul rînd o activitate duminicală. În școală, însă, sportul ar trebui să fie o activitate zilnică. Dacă la sate, de pildă, avem campionate de lupte, care se bucură de multă atenție, dacă am reușit să avem 44 de echipe de fotbal sătești, angrenate în campionatul județean sătesc, pe trei serii, dacă în județul Galați se joacă și ceva tenis la țară, cum ar fi la Cudalbi, de pildă, sportul școlar rămîne o obsesie, pentru că de consolidarea lui depinde startul real al unei etape noi.

— Care sînt ramurile mai îndrăgite ?

— Fotbalul e foarte iubit. În cursul verii am avut angajate în competiție 80 de echipe de copii. Acești copii joacă fotbal pe 28 de terenuri bituminate, de handbal. Experiența concursurilor de fotbal ne-a prilejuit o experiență interesantă. În vara trecută, organizarea jocurilor, organizarea prezenței și a tuturor problemelor legate de echipament a fost încredințată căpitanilor de echipă-copii, renunțîndu-se la profesorii de educație fizică. Și, trebuie să vă spun, rezultatele au fost spectaculoase.

— E o piatră aruncată în grădina profesorilor de educație fizică ?

— Nu vreau să generalizez. Dar sportul nostru școlar continuă să fie frînat de lipsa de entuziasm a multor profesori de educație fizică : mă gîndesc la profesorii care au făcut I.E.F.S.-ul pentru că n-au reușit să intre la o altă facultate, lucru care se vede fără să depui un efort prea mare.

— Considerați că pregătirea fizică a copiilor este insuficientă ?

— Sînt convins de acest lucru. Am făcut unele teste, prin convocarea celor mai buni patru alergători din toate clasele școlilor gălățene. Trebuie să vă spun că nu ne-a interesat prea mult timpul de alergare, cît alergarea însăși. Din păcate, foarte mulți copii de 10—12 ani nu știu să alerge corect. Este evident că sînt nelucrați. Ca să nu mai vorbesc de faptul că din o sută de copii, dacă le ceri să sară în lungime, cel mult 7—8 reușesc să prindă pragul. Iar de aici și pînă la numeroasele anomalii pe care le constatăm pe parcurs nu e decît un pas. E imposibil să privești lotul voleibaliștelor de la Politehnica, din Divizia B, și să nu faci o legătură cu instruirea greșită în primii ani de „școlarizare sportivă".

— Se vorbește frumos despre Liceul nr. 4, căruia i-au fost încredințate gimnastica — fete și natația.

— Acestea sînt eforturi în direcția atragerii copiilor spre natație, și, într-o măsură mai mică, spre gimnastică. Deși nu avem situația Reșiței, la natație, sau tocmai de aceea, am hotărît ca ora de educație fizică să se facă la bazin, prin rotație. Vrem ca toți copiii școlari din Galați să aibă cel puțin o pregătire elementară în materie de înot. Și asta cu atît mai mult cu cît părinții manifestă o oarecare rezistență cînd e vorba de înot, neconsiderîndu-l probabil un mijloc de relaxare după efortul studiului. Cei mai mulți părinți își dau copiii la jocuri. Din păcate, timpul rezervat sportului e foarte redus. Dacă am vorbit de lipsa de pasiune a profesorilor de educație fizică, nu trebuie să uităm și un alt aspect care împiedică dezvoltarea sportului școlar. Școala noastră, în general, nu respectă indicațiile superioare care cer imperios evitarea supraîncărcării. Din păcate, supraîncărcarea este o realitate a școlii noastre. De aici și lipsa de timp. Într-o bună zi, echipa bătăutului meu a venit și mi-a spus că nu se poate prezenta la o întrecere pentru că nu are vizele medicale necesare. Mi-am dat seama în ziua aceea că, într-adevăr, pentru obținerea vizelor copiii ar fi trebuit să umble ceasuri în șir. Am dat acest exemplu numai pentru a arăta că trebuie să facem ceva cu timpul copiilor.

— Ca să nu mai vorbim despre timpul necesar celor care practică sportul de performanță.

— Foarte adevărat. Astăzi, în mod normal, un elev sau un student angajat în sportul de performanță — și, după cum știm, majoritatea performerilor sînt elevi sau studenți — nu dispune de mai mult de 12 ore pe săptămînă, ceea ce e insuficient. Problema supraîncărcării cantitative (și **în primul rînd** cantitative) a școlii este o realitate de care trebuie să ținem seama. Și această realitate ține foarte mult și de faptul că majoritatea profesorilor noștri nu știu, de fapt, ce înseamnă sportul în contextul vieții noi. Și de ce m-aș mira, dacă, privind paginile „Gazetei învățămîntului", îmi dau seama că educația fizică și sportul nu prea sînt înțelese.

— Totuși, ce oferă Galații sportului nostru de performanță ?

— Oferă în primul rînd dorința ca dintre cei 18 olimpici nominalizați să se piardă — pe drum — cît mai puțini. Nu-mi plac vorbele mari și angajamentele fără acoperire, dar avem cîțiva luptători de talent, cîțiva boxeri buni (Toni și frații Tîrlă sînt printre aceștia), avem cîțiva handbaliști, dar nu uităm că sportul internațional se dezvoltă foarte repede, ceea ce face ca vechea noastră speranță Rafira Fița, care a avut un 2,04, să nu mai conteze în fața acelui 1:56,6 al Zlatevei, de pildă. În ceea ce mă privește, cred că Galații ar putea să furnizeze, pînă la urmă, 8—9 sportivi pentru Montreal, ceea ce nu credem că ar fi prea puțin.

Dar pentru asta, resimțim uneori nevoia de a aduna elita sportului gălățean, la răstimpuri și, mai ales, simțim nevoia de a fi vizitați, din cînd în cînd, de specialiștii de la „23 August", pentru a mi se spune dacă lucrăm sau nu bine.

...Ședința de box continua. Grigore Jelezneac era sufletul ei. Afară, suporterii lui F. C. Galați continuau să discute despre ingratitudinea celorlalte trei echipe, care „fac tot posibilul" pentru ca fotbalul gălățean să nu aibă o echipă în A...

CÎTEVA CIFRE 1973

GIMNASTICA DE ÎNVIORARE	
Internate școlare	26 (6 200 de elevi)
Cămine studențești	5 (2 000 de studenți)
ACȚIUNI TURISTICE	
Școli generale, profesionale, licee	1 354 (62 000 de participanți)
Institute de învățămînt superior	32 (705)
Asociații sportive din întreprinderi și instituții	405 (30 000)
Asociații sportive sătești	810 (25 500)
CAMPIONATE A.S. DIN ÎNTREPRINDERI ȘI INSTITUȚII	198
UNITĂȚI DE GIMNASTICĂ LA LOCUL DE MUNCĂ	13 (3 000)
DUMINICI CULTURAL-SPORTIVE	566 la sate 41 la orașe

CITITORI!

Citind cu regularitate presa, vă informați asupra evenimentelor importante din țară și de peste hotare.

Contractînd abonamentele pe întreg anul, vă asigurați continuitatea primirii publicațiilor preferate.

Abonamentele se primesc de către toate unitățile P.T.T.R., precum și de factorii și difuzorii de presă. 7451

tragerea extraordinară

LOTO A REVELIONULUI

din 1 ianuarie 1974

cu cîștiguri în bani, autoturisme și excursii peste hotare

6 IANUARIE '74

TRAGEREA EXTRAORDINARA

PRONOEXPRES

A NOULUI AN

Nu uitați ! Cadouri dintre cele mai plăcute și utile, bilete la tradiționalele trageri extraordinare Loto a Revelionului din 1 ianuarie 1974 și la Pronoexpres a Noului An din 6 ianuarie 1974.